



# NAČRT ZA OKREVANJE GOSPODARSTVA EU PO COVID-19 MORA BITI USMERJEN V TRAJNOSTNA, ZELENA IN VKLJUČUJOČA GOSPODARSTVA TER DRUŽBE

Izjava evropskega združenja nevladnih organizacij za spremljanje  
uresničevanja ciljev trajnostnega razvoja - SDG Watch Europe  
Junij 2020

Institucije EU in države članice pozivamo, da v načrtu za okrevanje  
gospodarstva v času COVID-19 upoštevajo naslednjih 10 ključnih zahtev:



Naj bo ta kriza budnica za  
vse nas: težava je naš sistem,  
ki zahteva spremembo  
paradigme



Izvedite takojšnje odpise dolga  
in ustavite vse neupravičene  
varčevalne ukrepe



Cilji trajnostnega razvoja  
in Pariški sporazum o  
podnebnih spremembah naj  
služijo kot usmeritve za izhod  
iz krize



Borite se tudi proti vsem  
ostalim krizam



Okrepite sistem socialne  
zaščite in ga naredite  
dostopnega za vse



Zaščitite naše demokracije,  
človekove in državljanske  
pravice



Vodite nas v socialno in  
ekološko trajnostni gospodarski  
sistem s spremenjenimi,  
zelenimi proračuni



Zagotovite preglednost političnih  
odločitev v povezavi s COVID-19 in  
na vseh drugih področjih ter polno  
vključenost in sodelovanje civilne  
družbe



Gospodarsko okrevanje povežite  
z jasnimi pogoji in se odrecite  
reševanju onesnaževalcev ter  
davčnim oazam



Predložite transformativne  
globalne ukrepe proti  
revščini in lakoti



## Naj bo ta kriza budnica za vse nas: težava je naš sistem, ki zahteva spremembo paradigme

Pandemija COVID-19, kot še nobena doslej, postavlja pod vprašaj naš način življenja in odkriva slabosti našega globaliziranega gospodarskega sistema. Izpostavila je neuspešnost neoliberalnih politik in več kot treh desetletij privatizacij ter nezadostnega financiranja javnega sektorja. Zdaj jasno vidimo resne posledice privatiziranega, profitno naravnega zdravstvenega sistema, strukturne odvisnosti v globalnih vrednostnih verigah, stiske ljudi v prekarnih delovnih razmerjih, žensk, ki se ukvarjajo z neplačanim, spregledanim negovalnim delom, ali manjkajoče finančne varnostne mreže za generacijo samostojnih podjetnikov. Številne ranljive skupine, kot so migranti, begunci, etnične manjšine, vključno z Romi, invalidi, brezdomci in drugimi, nikoli niso imele enakega dostopa do zaposlitve in so veliko bolj izpostavljene brezposelnosti ter revščini. Mednarodna organizacija dela je ocenila, da bo kriza v drugem četrtletju 2020 izbrisala [195 milijonov delovnih mest za polni delovni čas](#). Naš obstoječi sistem okolje uničuje z onesnaževanjem zraka, vode in zemlje ter izkoriščanjem naravnih virov in materialov. Več kot 10 odstotkov svetovnega prebivalstva živi v skrajni revščini, pri čemer so številne ranljive skupine nesorazmerno močno prizadete. Naj bo ta kriza jasna budnica, da priznamo opustošenje, ki ga naš gospodarski sistem povzroča ljudem, družbi in planetu. Bolj kot kadarkoli prej potrebujemo sistemske spremembe. Ponovna oživetev starih gospodarskih sistemov je zgolj recept za nove krize.



## Cilji trajnostnega razvoja in Pariški sporazum o podnebnih spremembah naj služijo kot usmeritve za izhod iz krize

Milijarde evrov za obnovo usmerjajo naša gospodarstva na nove poti, ki bodo našo družbo oblikovale naslednja desetletja. Oblikovalci politik morajo zagotoviti, da so ta sredstva naložba v trajnostno in vključujočo prihodnost. S cilji trajnostnega razvoja in Pariškim sporazumom o podnebnih spremembah imamo dva mednarodno dogovorjena okvira za usmerjanje vseh ukrepov v trenutni krizi. Strategije izhoda iz krize ni mogoče nadaljevati na enak način kot prej ali celo tako kot v zadnji krizi. EU mora spodbujati korenite spremembe, ki jih vodijo javne politike, ki zagotavljajo izrazitejša jamstva za enak dostop do pravic in storitev, krepijo demokracijo, socialno pravičnost in enakost s temeljitim prestrukturiranjem finančnih, proizvodnih in potrošniških sistemov, da bi dosegli okoljsko, družbeno in gospodarsko trajnost, socialno vključenost, dostopnost in blaginjo. Ključno je, da kakršnikoli ukrepi za boj proti kratkoročnim izzivom nudijo srednjeročne in dolgoročne

perspektive.



## Okrepite sistem socialne zaščite in ga naredite dostopnega za vse

Pandemija COVID-19 je razgalila krhkost našega družbenega sistema, ki hkrati izpostavlja in povečuje neenakosti. Ima velik vpliv na enakost spolov in pravice žensk. Po eni strani ženske predstavljajo prevladujočo skupino pri zagotavljanju osnovnih storitev (saj predstavljajo do 76 % vseh zdravstvenih delavcev v EU), so pogosteje v prekarnih delovnih razmerjih in opravljajo najvišji delež neplačanega negovalnega dela. Po drugi strani pa so zaradi karanten ženske izpostavljene večjemu tveganju nasilja v družini s strani intimnega partnerja in drugim oblikam nasilja, vključno z diskriminacijo in rasno motiviranimi incidenti, medtem ko imajo slabši dostop do podpornih mrež. Ženske so ves čas manj vidne v javnih razpravah in kriznih odločitvah, zlasti tiste iz ranljivih skupin. Vse politike oživljanja gospodarstva, ki krepijo ali povečujejo neenakosti med spoloma, so nedemokratične in gospodarsko nesmiselne.

Kriza je močno prizadela tudi invalide. Bili so diskriminirani pri dostopu do zdravstvenega varstva, soočali so se z izginjanjem podpornih sistemov in bili podvrženi karantenskim ukrepom, ki so zelo negativno vplivali na njihovo življenje, vključno s pomanjkanjem hrane in dostopom do zdravil. Ta situacija je vplivala tudi na romske skupnosti, ki se soočajo z znatnimi izgubami sredstev za preživljanje, delovnih mest in dohodka, kar povečuje revščino otrok. V mnogih vzhodno- in srednjeevropskih državah smo lahko opazili karantene za celotna romska naselja, ki so tem skupnostim onemogočile enak dostop do kakovostnega zdravstvenega varstva in preventivnih storitev v časih, ko so te najbolj potrebne. Socialne storitve lahko pozitivno vplivajo predvsem na najrevnejše člane naše družbe.

Preden bomo gostili še en gospodarski vrh, potrebujemo jasno izraženo podporo za ohranitev socialnih temeljev naših družb, ki presega višino vseh sredstev za oživljanje gospodarstva. Ta vključuje: (i) uvedbo univerzalnega zdravstvenega varstva in razvoj evropskega sistema oskrbe, vključno z rekonvulzicijo ter naložbami v zdravstveni in negovalni sektor v vseh evropskih državah, z znatnim dvigom plač za negovalno osebje in priznavanjem vseh spolov kot enakovrednih skrbnikov ter enakovrednih negovalcev; (ii) povečanje proračuna za sisteme socialne varnosti, ki vsem zagotavljajo enak dostop do storitev, in vzpostavitev učinkovitih varnostnih mrež ter podpornih sistemov za najbolj marginalizirane ljudi v naših družbah (npr. brezdomce, begunce, žrtve nasilja na podlagi spola, migrante, romske skupnosti, najbolj izpostavljene delavce, starejše osebe, invalide, ogrožene otroke, tiste, ki trpijo zaradi prostitucije, zapornike); (iii) zadostne vseevropske (minimalne) plače, zlasti za delovna mesta, ki se zdaj štejejo za nujna in sistemske pomembna, vendar so kronično premalo plačana (npr. trgovina na drobno, dejavnosti čiščenja, varstvo otrok).

Za države članice je zdaj čas, da končno trajno uvedejo ustrezen minimalni dohodek in zagotovijo storitve zdravstvenega varstva. Marginalizirane skupnosti in tiste, kojih je najtežje doseči, morajo postati glavna prednostna naloga finančne in socialne podpore, ne pa da so diskriminirane s strožjimi ukrepi, kot veljajo za splošno prebivalstvo.



Vodite nas v socialno in ekološko trajnostni gospodarski sistem s spremenjenimi, zelenimi proračuni

Še nikoli prej naša gospodarstva niso prejela takšnih javnofinančnih podpor. To je zgodovinska priložnost za uporabo javnih sredstev za strukturne spremembe in uveljavitev osnovnih načel za odporen, pravičen in trajnosten gospodarski sistem. Dokler so naša gospodarstva odvisna od rasti, bodo učinki recesije uničujoči. Potrebujemo načrtovano, trajnostno in pravično znižanje obsega naših gospodarstev s povečanim financiranjem trajnostno naravnanih sektorjev, med katere spadajo zdravstvo, izobraževanje, obnovljivi viri energije in ekološko kmetijstvo.

Nekatere korporacije in vlade zdaj lobirajo za zaustavitev ali umik okoljskih, socialnih in podnebnih standardov. Tega koraka nazaj ne moremo sprejeti, prav tako ne institucije EU in države članice. Neodgovorno bi bilo oslabiti obstoječo zakonodajo na področju trajnostnega razvoja ali okoljske in socialne standarde. Vse obstoječe dosežke na področju trajnosti je treba vzdrževati in podpirati. Evropski zeleni dogovor mora temeljiti na spodbujevalnem paketu za ponovno oživitev gospodarstva EU v skladu s trajnostnim razvojem in tako podpirati človekovo blaginjo, jamčiti za uspešnost delovnih mest v zelenem sektorju in zagotavljati trajnostni gospodarski sistem.

EU mora revidirati svoj trenutni proračun, da zagotovi ustrezna sredstva za ukrepe, povezane s COVID-19. Naslednji večletni finančni okvir EU bo imel osrednjo vlogo pri gospodarskem in socialnem okrevanju zaradi izbruha COVID-19. Zato potrebujemo ambiciozne reforme večletnega finančnega okvira in evropskega semestra, ki bodo cilje trajnostnega razvoja razporedile čez celoten proračun EU, da bi javni interes pristal v središču oblikovanja politik EU.

Podpora EU bi se morala osredotočiti na akterje civilne družbe, lokalni zasebni sektor in vključujoče poslovne modele, ki dokazano prispevajo k trajnostnemu razvoju. Na primer zadruga so v skupni lasti, demokratično pa jih nadzorujejo njihovi člani (proizvajalci, delavci in/ali potrošniki), kar jih naredi bolj odporne na krizo, hkrati pa so platforme za dostojno delo in prispevajo k zmanjševanju neenakosti. Zato lahko model združnih podjetij predstavlja pot za ustvarjanje trajnostnega in pravičnega gospodarskega sistema, ki se bo lažje zoperstavil krizam v prihodnosti.

Gledenahude socialno-ekonomske učinke, kojih bo prinesel COVID-19, potrebujemo izboljšan Evropski socialni sklad z

večjim poudarkom na socialni vključenosti in preprečevanju materialnega pomanjkanja. Glede na zmanjšanje obsega donacij v gospodarskih krizah, gospodarska in finančna podpora v tej krizi ne more biti na plečih javnih financ. Kar zadeva zagotavljanje dodatnih sredstev v proračunih EU ali držav članic, je treba že tako omejena javna sredstva za civilno družbo izvzeti iz proračunskih rezov. Zaskrbljeni smo na primer zaradi znatnega znižanja sredstev v sedanjem predlogu Komisije o večletnem finančnem okviru (znižanje trenutnih sredstev za Sklad za pravosodje, pravice in vrednote za 186 milijonov EUR), ki prispevajo k uveljavljanju pravic žensk in odpravljanju nasilja nad ženskami. Naložbe niso spolno nevtralne, zato je treba ta znesek vrniti v predlog in povečati naložbe, ki spodbujajo enakost spolov v vseh skladih EU.



Gospodarsko okrevanje povežite z jasnimi pogoji in se odrecite reševanju onesnaževalcev ter davčnim oazam

Nikakršnih sredstev onkraj vsake neposredne nujne pomoči (npr. subvencije za skrajšani delovni čas) ne more biti na voljo za ohranjanje obstoječega stanja. V skladu z vsemi načeli iz Ria, vključno s previdnostnim načelom, načelom „onesnaževalec plača“, pa tudi načelom iz Evropskega zelenega dogovora, da se ne sme povzročati škode, sredstva za ukrepanje in obnovo ne morejo podpirati nobene gospodarske dejavnosti znotraj in zunaj EU, ki bi bila v nasprotju z uresničevanjem ciljev trajnostnega razvoja ali Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah (npr. proizvodnja fosilnih goriv, čezmerni ribolov, agroživilska industrija ali proizvodnja in uvoz surovin, ki povzročajo krčenje gozdov, izgubo biotske raznovrstnosti, prisvajanje zemlje in vode ali izkoriščanje ljudi).

Reševanje podjetij mora biti povezano z jasnimi pogoji za ustvarjanje vključujoče trajnostne rasti z največjim možnim učinkom za lokalne skupnosti. Ti pogoji bi morali biti še ostrejši za multinacionalke in netrajnostno naravnana podjetja, na primer letalske družbe. Vsa sredstva za okrevanje gospodarstva morajo biti zavezana odgovornosti in človekovim pravicam, vsak paket pomoči pa podvržen okoljskim in podnebnim izzivom. Danska je npr. podjetja, katerih sedeži se formalno nahajajo v davčnih oazah, izvzela iz javnih programov pomoči. To bi moral biti osnovni pogoj v vseh evropskih državah in tudi v institucijah EU. Prav tako EU ali države članice ne smejo podlegati politikam posebnih interesov, da bi nekatere sektorje posebej spodbujale, zlasti kadar so takšni ukrepi gospodarsko nesmiselni in negativno vplivajo na trajnostni razvoj. Prejemniki sredstev morajo svoj prispevek k uresničevanju teh ciljev predstaviti na razumljiv in pregleden način. V primeru kršitev mora obstajati sistem sankcij. Vsako krčenje okoljskih in socialnih standardov ter razdeljevanje bonitet odborom ali upravam, kljub krizi COVID-19 ali zaradi nje, mora biti razlog za takojšen odvzem javnih sredstev za okrevanje gospodarstva.



## Izvedite takojšnje odpise dolga in ustavite vse neupravičene varčevalne ukrepe

Pričakujemo, da instrument za okrevanje »Naslednje generacije EU« (»Next Generation EU«) ne bo zgolj ublažil gospodarskih posledic krize. Toda tokrat mora EU rešiti ljudi in planet, ne pa se osredotočiti na reševanje korporacij ali bank. Dodatne javne izdatke, ki jih je povzročila pandemija, je potrebno solidarnostno razporediti med države članice EU, hkrati pa jih morajo podpirati institucije EU, saj je le tako mogoče preprečiti prevelike javnofinančne primanjkljaje in omejiti rasto premij za tveganja.

EU in njene države članice morajo resno ponotranjiti izkušnje iz krize leta 2008, ko so prisilni varčevalni ukrepi najbolj ranljive skupine izpostavili največjim finančnim izzivom. Varčevalni ukrepi so veliko število ljudi pahnili v revščino, neenakost razporeditve bogastva pa se je od leta 2008 znatno povečala. Pandemija je najhujše prizadela najbolj marginalizirane skupine v naših družbah, tj. tiste, ki najtežje vzdržujejo socialno distanco in izvajajo druge zaščitne ukrepe, zato je verjetnost, da se bodo okužili ali umrli, še toliko večja. Prva jasna posledica trenutne krize je, da se države, ki so vodile stroge varčevalne politike, privatizirale ali premalo vlagale v javne zdravstvene ustanove, trenutno niso sposobne ustrezno spoprijeti z bremenom, ki jih povzroča pandemija.

Pozivamo k solidarnosti in podpori državam ter ljudem povsem svetu, ki trpijo zaradi teh, v glavnem neupravičenih varčevalnih ukrepov in politik zmanjševanja dolga. Gospodarski ukrepi se morajo osredotočiti na sprostitve večletnih makroekonomskih varčevalnih ukrepov. Glede na to, da bo oživitev gospodarstva najtežja zlasti v državah, ki se že spogledujejo z grozečo dolžniško krizo, pozivamo k takojšnjemu odpisu dolgov v Evropi in tujini. Tako bodo države in družbe lahko več sredstev usmerile v krepitev javnih storitev in izboljšale delovne razmere v zdravstvu in negi ter spodbujale zaposlovanje, izobraževanje in boj proti revščini.



## Borite se tudi proti vsem ostalim krizam

Globalna pandemija ne spreminja dejstva, da se Evropa in svet spopadata z več krizami: podnebno krizo, krizo biotske raznovrstnosti in krizo zaradi onesnaževanja, z naraščajočimi neenakostmi, strukturnimi spremembami v številnih sektorjih in regijah, s posledicami privatizacije javnih institucij in

nezadostnim političnim ukrepanjem proti rastočemu desničarskemu, z desničarsko-populističnemu in nacionalističnemu ekstremizmu, nezadostnim ukrepanjem proti vsakodnevnemu rasizmu ter rasno motiviranemu nasilju.

Kriza zaradi COVID-19 je poleg številnih drugih izzivov pozornost preusmerila na nujnost po dodatni zaščiti živali. 70 % novih nalezljivih bolezni pri ljudeh izvira iz tkim. zoonoz. Pritisk na biotsko raznovrstnost, npr. zaradi sprememb in vse bolj intenzivne rabe tal ter morja in izgube habitatov zaradi potreb kmetijstva, je eden glavnih vzrokov za širjenje zoonoz. Ena izmed največjih težav je tudi rastoča legalna in nelegalna trgovina z divjimi živalmi, EU pa je še vedno ena izmed glavnih destinacij za eksotične hišne ljubljence, vključno s primati, plazilci in dvoživkami. Naslednja pandemija bi se lahko zlahka pojavila tudi zaradi intenzivne živinoreje. V takšnih obratih vzrejajo milijarde (če upoštevamo ribe v ribogojnicah, trilijone) živali, ki predstavljajo potencialne izvore bolezni, ki so lahko nevarne, če ne celo uničujoče tako za ljudi kot divje živali.

Tako v okviru gospodarskega okrevanja kot tudi v javnih politikah mora biti boj proti številnim krizam živ in močan. Vse te krize so med seboj povezane in jih ni mogoče reševati ločeno, vendar je treba upoštevati razpoložljive rešitve in ukrepati proti vsem. Srednjeročno in dolgoročno bo krepitev okoljskega, socialnega in gospodarskega zdravja družb ključnega pomena za odpornost na podobne izzive v prihodnosti. Preložitev številnih mednarodnih konferenc ter nacionalnih pogovorov ter razprav ne sme voditi v zmanjšanje javnih in parlamentarnih ukrepov za reševanje teh kriz.



## Zaščitite naše demokracije, človekove in državljanske pravice

Izredne razmere v zdravstvu nikakor ne smejo povzročiti krčenja temeljnih svoboščin in demokratičnih pravic. Glede na to, da pandemija še dodatno zaostre izzive, s katerimi se marginalizirane skupine soočajo že sedaj, je treba posebno pozornost nameniti varstvu človekovih in državljanskih pravic, med drugim tudi univerzalne pravice do zdravja, ki vključuje tudi zagotavljanje spolnega in reproduktivnega zdravja ter pravic. To velja zlasti za ranljive skupine, ki prebivajo v institucionalnih okoljih, vključno z zavetišči za žrtve nasilja in brezdomce, pa tudi centre za oskrbo, stanovanjske skupnosti ali ustanove za ostarele.

Vse omejitve, ki so jih sprejele vlade, morajo biti časovno omejene, pregledne in v skladu z ustavnimi, človekovimi in državljanskimi pravicami, kar pomeni, da jih je treba v celoti odpraviti, ko je pandemija pod nadzorom. Ukrepov proti pandemiji ni mogoče

uporabiti za spodkopavanje svobode izražanja ali kritike – tudi v javnem prostoru. Če protesti potekajo v skladu s higienskimi in varnostnimi ukrepi ter na podlagi svobodnega demokratičnega družbenega reda, so kakršnikoli poskusi vlad in policije, da bi jih preprečili, nezakoniti. EU mora tako znotraj svojih meja kot na mednarodni ravni zavzeti proaktivno vlogo, se izogibati in boriti proti kakršnimkoli dejanjem ali poskusom omejevanja političnih svoboščin ter pravic.

Oblikovalci politik in neodvisna civilna družba morajo preučiti nove ukrepe za hrambo in sledenje podatkov, da preprečijo izvajanje še večjega nadzora nad ljudmi, spodkopavanje državljanskih svoboščin in nenehne poskuse utemeljevanja omejevanja javnega prostora. Zaščita pred COVID-19 in zaščita zasebnosti se med seboj ne izključujeta. Vsaka rešitev mora biti uveljavljena na način, ki je združljiv z našimi državljanskimi pravicami. Še preden začnemo razmišljati o morebitnih posledicah digitalnih aplikacij, ki omogočajo sledenje stikov, za varstvo podatkov, mora potekati demokratična razprava o vprašanju, ali sploh delujejo. Če bodo uveljavljene, je treba rešitve digitalnega nadzora neizpodbojno utemeljiti v skladu z načeli varstva podatkov. Ljudje morajo ohraniti pravico do pritožbe na vse odločitve avtomatiziranega sistema, vzpostavljenega zaradi pandemije COVID-19 (to velja zlasti za aplikacije, ki določajo, ali je nekdo bil v stiku z okuženo osebo in mora zato v karanteno). Vlade in razvijalci morajo spoštovati določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov.



**Zagotovite preglednost političnih odločitev v povezavi s COVID-19 in na vseh drugih področjih ter polno vključenost in sodelovanje civilne družbe**

Zaznali smo zaskrbljujoč korak nazaj na področju preglednosti in vključenosti civilne družbe v vsa politična področja ter teme. Globalna pandemija ne opravičuje pogajanj za zaprtimi vrati. Zdaj in v prihodnje, ko bomo na poti okrevanja, pozivamo k preglednim, vključujočim in participativnim načinom vključevanja civilne družbe (vključno z lokalnimi akterji) v procese oblikovanja politik na vseh ravneh vladanja. Da lahko civilna družba pravilno nadzira tokove pomoči in preveri, ali ta uspešno in učinkovito dosega najranljivejše, morajo biti zagotovljena najvišja merila preglednosti in odgovornosti.

Pravice dostopa do informacij javnega značaja (The Right to Public Information – RTI) ni mogoče omejiti z izgovorom, da je takšen odziv nujen zaradi pandemije. Vsako krčenje dejavnosti na področju pravice dostopa do informacij javnega značaja, ki ni nujno, je treba nemudoma preklicati tako v luči ukrepov zaradi COVID-19, načrtov za oživitev gospodarstva kot drugih političnih odločitev.



**Predložite transformativne globalne ukrepe proti revščini in lakoti**

Navkljub globalni kritiki ukrepov, ki bodo po ocenah dodatnih 400 do 600 milijonov ljudi po vsem svetu pahnili v revščino, se povečujejo neenakosti, ki prizadenejo predvsem najrevnejše, najranljivejše in močno zadolžene države. Nova svetovna kriza zaradi lakote in revščine, ki jo spremlja zdravstvena kriza, je neizbežna. EU mora ukrepati zdaj, se spoprijeti s ključnimi dejavniki, ki povzročajo revščino in pomanjkanje, povečati mednarodno sodelovanje, finančno podporo in humanitarne ukrepe, predvsem zaradi številnih kriz, ki jih prinaša pandemija. Pri tem mora prevzeti vodilno vlogo pri spodbujanju pravic, enakosti žensk, vključevanju invalidov, boju proti diskriminaciji ter okoljskim spremembam in zaščiti globalnih javnih dobrin, kot je zdravje. To vključuje tudi takojšnjo evakuacijo grških begunskih taborišč in premestitev beguncev na varna mesta po vsej Evropi v skladu z mednarodno zakonodajo na področju človekovih pravic ter pravice do azila.

Prav tako pomembno je, da se EU končno spoprime z negativnimi zunanjimi učinki njenih politik, kot je zapisano v našem [Poročilu o trajnosti v Evropi: kdo plačuje račun](#). Izpostaviti želimo [priporočila za globalni celovit odziv EU na pandemijo COVID-19](#), ki jih je izdala evropska konfederacija razvojnih nevladnih organizacij CONCORD, ki na prvo mesto postavlja solidarnost, podporo organizacijam civilne družbe in zaščito javnega prostora ter človekovih pravic. Te prednostne naloge se morajo odražati tudi v Instrumentu za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (Neighbourhood, Development and International Cooperation Instrument – NDICI), saj so v predlogu Evropske komisije o večletnem finančnem okviru, prilagojenem okrevanju po COVID-19, v sklopu instrumenta za okrevanje »Naslednje generacije EU« zagotovljena dodatna sredstva za NDICI. EU mora zagotoviti, da bodo ta sredstva razdeljena med civilno družbo.

SDG Watch Europe je medsektorsko zavezništvo organizacij civilne družbe na ravni EU, ki so aktivne na področjih razvojnega sodelovanja, okoljskih vprašanj, socialne pravičnosti, človekovih pravic in drugih. Poslanstvo SDG Watch Europe je zagotoviti, da EU in njene države članice do leta 2030 v celoti izvajajo cilje trajnostnega razvoja.

Kontakt: [sdgwatcheurope@gmail.com](mailto:sdgwatcheurope@gmail.com)

Avtorji grafik: CC by Sergey Demushkin, HeadsOfBirds, Wichai Wi, dDara, Adrien Coquet, The Icon Z, Made by Made, Till Teenck, Nociconist, vsi iz Noun Project.

# PODPISNIKI:

ACT Alliance EU  
Association 4D - France  
CEEweb for Biodiversity  
Cooperatives Europe  
CORE Platform  
Culture Action Europe  
End FGM European Network  
EU-CORD  
Eurodiaconia  
Eurogroup for Animals  
European Association for the Education of Adults (EAEA)  
European Disability Forum  
European Environmental Bureau  
European Public Health Alliance (EPHA)  
European Women's Lobby (EWL)  
Fern  
Futuro en Común, Spanish cross-sectorial CSO platform working on SDG  
German NGO Forum on Environment and Development  
Global Call to Action Against Poverty (GCAP)  
GCAP ITALY  
INKOTA-netzwerk  
Italian Alliance for Sustainable Development (ASviS)  
Latvian Platform for Development Cooperation LAPAS  
LeAD GLocal  
Light for the World  
Lithuanian NGDO Platform  
Make Mothers Matter  
Nyt Europa  
Povod, zavod za kulturo in razvoj mednarodnih odnosov v kulturi  
SDG Watch Austria  
Seas At Risk  
SLOGA Slovene NGO platform for development, global education and humanitarian aid  
Social Platform  
SOLIDAR  
Wetlands International Europe  
Women Engage for a Common Future (WECF)  
International Women Engage for a Common Future (WECF) France  
Women Engage for a Common Future (WECF) Germany  
Wontanara Czech Republic



Prevod: Povod, zavod za kulturo in razvoj mednarodnih odnosov v kulturi

Postavitev: SLOGA Platforma NVO za razvoj, globalno učenje in humanitarno pomoč

Prevod je nastal v okviru aktivnosti projektov Trajnostna Evropa za vse in Coherent Europe 4 Sustainable Development, ki ju sofinancirata Evropska unija in Ministrstvo za zunanje zadeve. Vsebine projektov v nobenem primeru ne odražajo stališč Evropske unije ali Ministrstva za zunanje zadeve.